Oświadczenie złożone
przez senator Ewę Monikę Kaliszuk
na 58. posiedzeniu Senatu
w dniu 7 maja 2026 r.

Oświadczenie skierowane do minister zdrowia Jolanty Sobierańskiej-Grendy

Szanowna Pani Minister!

W związku z licznymi sygnałami ze strony osób chorujących na cukrzycę typu 1 oraz ich rodzin, a także opierając się na wnioskach z seminarium pt. „Dziecko z cukrzycą typu 1 w przedszkolu i szkole podstawowej", które odbyło się w Olsztynie z mojej inicjatywy, zwracam się z prośbą o przedstawienie stanowiska w sprawie refundacji pomp insulinowych dla osób powyżej dwudziestego szóstego roku życia.

Obowiązujące obecnie przepisy ograniczające refundację pomp insulinowych do dwudziestego szóstego roku życia budzą poważne wątpliwości zarówno z względów medycznych, jak i społecznych. W praktyce oznaczają przerwanie ciągłości leczenia w przypadku pacjentów, którzy od dzieciństwa korzystali z tej formy terapii i osiągali dzięki niej dobre wyniki zdrowotne.

W licznych wypowiedziach pacjentów oraz ich rodzin pojawia się również istotny argument ekonomiczny. Wskazują oni, że koszt zakupu i użytkowania pompy insulinowej stanowi jedynie ułamek kosztów leczenia powikłań cukrzycy. Podkreśla się, że nowoczesne metody terapii pozwalają na lepsze prowadzenie choroby, co przekłada się na ograniczenie liczby powikłań lub znaczące odsunięcie ich w czasie. Jednocześnie pacjenci zwracają uwagę na brak ciągłości systemowego wsparcia oraz poczucie nierównego traktowania po osiągnięciu określonego wieku. Podnoszony jest również postulat zapewnienia możliwości wyboru terapii dostosowanej do indywidualnych potrzeb pacjenta.

W związku z powyższym proszę o odpowiedzi na następujące pytania.

1. Czy Ministerstwo Zdrowia prowadzi analizy dotyczące zasadności rozszerzenia refundacji pomp insulinowych i objęcia nią pacjentów po dwudziestym szóstym roku życia? Jeśli tak, to jakie są wyniki tych analiz?
2. Jakie przesłanki medyczne i ekonomiczne uzasadniają utrzymanie obecnej granicy wiekowej?
3. Czy rozważane jest wprowadzenie rozwiązań zapewniających ciągłość leczenia w przypadku pacjentów, którzy rozpoczęli terapię pompą insulinową w wieku dziecięcym?
4. Czy ministerstwo analizowało długoterminowe koszty leczenia powikłań cukrzycy w zestawieniu z kosztami refundacji nowoczesnych metod terapii?
5. Czy planowane są zmiany w zakresie dostępu do nowoczesnych technologii diabetologicznych dla dorosłych pacjentów?

Problem ten ma charakter systemowy i dotyczy nie tylko jakości życia pacjentów, lecz także efektywności wydatkowania środków publicznych w ochronie zdrowia.

Ewa Monika Kaliszuk
senator RP